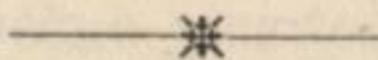

Ze złoteho hrodu sam hlada
 Kral na nas posměwajcy,
 Khlěb z našeje ruki sej žada,
 Kiž dawa klös žohnowany.

Bóh bohate přikrył je blida,
 Te z kosu rumujemy —
 Wěnc rjeńši hač złoto a žida
 Na hrabje je poweſeny.

Njech dołha a horca je reja,
 Kiž lambora nawjeduje,
 Njech na čole krjepjele steja,
 Do žnjow pak so z radosću dže!

(Wokoło 1850.)

Slónčko so khowa.*

XXorjo swětla jasne,
 Bože slónčko ty,
 O kak rjane, krasne
 W złotej pyše sy.

Za tobu ja hladam,
 Hdyž džeš w Boži dom,
 Boha česćić žadam
 Z dobrnym kěrlušom.

(Wokoło 1850.)

* Tutón spěwčk drje bu z pohladom na „Lěće“ (hl. zwjazk II, str. 116) pěsnjeny, ale do njeho njepřiwarzaty.

